

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 2T/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515010039
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2515010039.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany, v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a prísediacich Kláry Pastorkovej a Marty Múčkovej, v trestnej veci obžalovaného G. T., pre pokračovací zločin podvodu spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 20. mája 2019, takto

rozhodol:

Obžalovaný

G. T., narodený X.X.XXXX v F., trvalé bydlisko U. E. Č. XX/XX, U. G. U. H., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Trenčín,

sa uznáva za vinného, že
v bode 1/

dňa 19.12.2012 v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste v D. a na iných miestach prostredníctvom zverejneného inzerátu na internetovej stránke „Bazoš“ pod zámkou dodania mobilného telefónu Iphone 4 s doposiaľ nestotožnenou osobou vylákal od G. T. sumu 250 eur na kúpu tohto telefónu, ktorú G. T. zaslal po predchádzajúcej telefonickú komunikácii s osobou vystupujúcou ako Ž. E., používajúcou telefónne číslo XXXX XXX XXX na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v pobočke F. R. v D., pričom v inzeráte ponúkaný telefón Iphone 4 už od začiatku nemal v úmysle dodať a ani ho nedodal a peniaze použil na nezistený účel pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodenému G. T. škodu vo výške 250 eur,

v bode 2/

dňa 19.12.2012 v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste v D. a na iných miestach prostredníctvom zverejneného inzerátu na internetovej stránke „Bazoš“ pod zámkou dodania diaľničných známok s doposiaľ nestotožnenou osobou vylákal od H. K. sumu 120 eur na kúpu diaľničných známok, ktorú H. K. zaslal po predchádzajúcej telefonickú komunikácii s osobou vystupujúcou ako Ž. E., používajúcou telefónne číslo XXXX XXX XXX na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v pobočke F. R. v D., pričom v inzeráte ponúkané diaľničné známky už od začiatku nemal v úmysle dodať a ani ich nedodal a peniaze použil na nezistený účel pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodenému H. K. škodu vo výške 120 eur,

v bode 3/

dňa 19.12.2012 v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste v D. a na iných miestach prostredníctvom zverejneného inzerátu na internetovej stránke „Bazoš“ pod zámkou dodania diaľničných známok s doposiaľ nestotožnenou osobou vylákal od A. T. sumu 140 eur na kúpu diaľničných známok, ktorú A. T. zaslal po predchádzajúcej telefonickú komunikácii s osobou vystupujúcou ako Ž. E., používajúcou telefónne číslo XXXX XXX XXX na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v pobočke F. R. v D., pričom v inzeráte ponúkané diaľničné známky už od začiatku nemal v úmysle dodať a ani ich nedodal a peniaze použil na nezistený účel pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodenému A. T. F. škodu vo výške 140 eur,

v bode 4/

dňa 20.12.2012 v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste v D. a na iných miestach prostredníctvom zverejneného inzerátu na internetovej stránke „Bazoš“ pod zámkou dodania ski pasu s doposiaľ nestotožnenou osobou vylákal od K. G. sumu 200 eur na kúpu ski pasu, ktorú K. G. zaslala po predchádzajúcej telefonickej komunikácii s osobou vystupujúcou ako Ž. E., používajúcou telefónne číslo XXXX XXX XXX na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v pobočke F. R. v D., pričom v inzeráte ponúkaný ski pas už od začiatku nemal v úmysle dodať a ani ho nedodal a peniaze použil na nezistený účel pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodeniu K. G. škodu vo výške 200 eur,
v bode 5/

dňa 20.12.2012 v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste v D.K. a na iných miestach prostredníctvom zverejneného inzerátu na internetovej stránke „Bazoš“ pod zámkou dodania lístkov na koncert skupiny Kontrafakt s doposiaľ nestotožnenou osobou vylákal od V. W. sumu 100,- Eur na kúpu lístkov na koncert skupiny Kontrafakt, ktorú V. W. zaslal po predchádzajúcej telefonickej komunikácii s osobou vystupujúcou ako Ž. E., používajúcou telefónne číslo XXXX XXX XXX na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v pobočke F. R. v D., pričom v inzeráte ponúkané lístky na koncert skupiny Kontrafakt nemal v úmysle dodať a ani ich nedodal a peniaze použil na nezistený účel pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodeniu V. W. škodu vo výške 100 eur a
v bode 6/

dňa 27.12.2012 v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste v D. a na iných miestach prostredníctvom zverejneného inzerátu na internetovej stránke „Bazoš“ pod zámkou dodania lístkov na koncert skupiny Depeche Mode s doposiaľ nestotožnenou osobou vylákal od G.. A. Č. sumu 360 eur na kúpu lístkov na koncert skupiny Depeche Mode, ktorú G.. A. Č. zaslal po predchádzajúcej telefonickej komunikácii s osobou vystupujúcou ako Ž. E., používajúcou telefónne číslo XXXX XXX XXX na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v pobočke F. R. v D., pričom v inzeráte ponúkané lístky na koncert skupiny Depeche Mode nemal v úmysle dodať a ani ich nedodal a peniaze použil na nezistený účel pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodeniu G.. A. Č. škodu vo výške 360 eur,
t e d a

v bodoch 1/ až 6/

- spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1/ - 6/

- pokračovací zločin podvodu spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 221
odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l), písmeno n), § 37 písmeno m), § 38 odsek 3, § 43 Trestného zákona a § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam, na ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovaný zaväzuje nahradiť poškodeným
X. G.. G. T., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko Z.. X. G. XXXX/X, E., škodu vo výške 250 eur,
X. H. K., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko A. U. H. XX, okres D., škodu vo výške 120 eur,
X. A. T., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko Š. XXX/XX, R., škodu vo výške 140 eur,
X. K. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko D. M. Č.. XX, okres M. G., škodu vo výške 200 eur,
X. V. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko G. XXXX/XX, F., škodu vo výške 100 eur a
X. G.. A. Č., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko Q. Č.. XXXX/XC, R. R., škodu vo výške 360 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Piešťany podala na tunajší súd 16. februára 2019 obžalobu sp. zn. 2Pv 669/13/2204 (ďalej len obžaloba) na G. T. (ďalej len obžalovaný) pre skutky tam uvedené, právne kvalifikované ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom 4. júla 2016 urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. V dôsledku

tohto vyhlásenia súd v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, teda položil mu sériu otázok, pričom na všetky položené otázky obžalovaný odpovedal súhlasne „Áno“. Prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať.

Po tichej porade senátu bez prerušenia hlavného pojednávania, vyhlásil súd uznesenie podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku, ktorým prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal súd žiadne pochybnosti o jeho vine. Zároveň rozhodol podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

K dokazovaniu

S poukazom na prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného vykonával súd na hlavnom pojednávaní len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, v rámci ktorých oboznámil čítaním relácie (správy) na osobu obžalovaného a relevantné súdne spisy, ktoré priebežne zabezpečoval. Pri hodnotení pritom súd prihliadol len na tie dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní riadne vykonané.

Obžalovaný po realizovaní vyhlásenia o vine odmietol k veci viac vypovedať, spôsobenú škodu uznal čo do dôvodu a výšky.

Z odpisu registra trestov GP SR súd zistil, že obžalovaný bol ku dňu vyhlásenia rozsudku dvadsaťpäťkrát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť.

Pre posúdenie tejto trestnej veci sú relevantné odsúdenia pod bodmi 11/ až 25/ odpisu registra trestov GP SR (ďalej len odpis RT). Ohľadom týchto odsúdení si súd pripojil súdne spisy, z ktorých zistil nasledovné. Pod bodom 11/ odpisu RT je evidované odsúdenie Okresným súdom Bardejov vo veci sp. zn. 2T/21/2013. Z pripojenej podstatnej časti súdneho spisu súd zistil, že obvinenie bolo obžalovanému doručené 29.10.2012, obžaloba bola na neho podaná 8.2.2013, trestný rozkaz bol vydaný 12.2.2013 a obvinenému bol doručený do vlastných rúk 15.2.2013. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 26.2.2013. Skutok bol spáchaný 19.8.2012 a bol právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 rok. Trestný rozkaz bol neskôr vo výroku o treste zrušený trestným rozkaz Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T/44/2013. Aktuálne je toto odsúdenie také, že sa na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený.

Pod bodom 12/ odpisu RT je evidované odsúdenie súdom v Českej republike pre majetkovú trestnú činnosť.

Pod bodom 13/ odpisu RT je evidované odsúdenie Okresným súdom Topoľčany vo veci sp. zn. 1T/78/2012. Z pripojenej podstatnej časti tohto súdneho spisu (č. l. 655 a nasl.) súd zistil, že obvinenie bolo obžalovanému doručené 16.4.2012, obžaloba bola na neho podaná 16.7.2012, trestný rozkaz nebol vydaný, vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom 26.6.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 4.10.2013. Hlavné pojednávanie sa konalo v neprítomnosti obžalovaného a rozsudok mu bol doručený 18.9.2013. Skutok bol spáchaný v septembri 2011 a bol právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov, za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/21/2013. Aktuálne je toto odsúdenie také, že sa na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený.

Pod bodom 14/ odpisu RT je evidované odsúdenie Okresným súdom Košice I vo veci sp. zn. 3T/44/2013. Z pripojenej podstatnej časti tohto súdneho spisu (č. l. 889 a nasl.) súd zistil, že obvinenie bolo obžalovanému doručené 4.4.2013, trestný rozkaz bol vydaný 30.7.2013 a doručený obžalovanému do vlastných rúk 9.8.2013. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 20.8.2013. Skutok bol spáchaný 28.6.2012 a bol právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona. Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 20 mesiacov, za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/21/2013. Aktuálne je toto odsúdenie také, že sa na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený.

Pod bodom 15/ odpisu RT je evidované odsúdenie Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom vo veci sp. zn. 1T/153/2013. Z pripojenej podstatnej časti tohto súdneho spisu (č. l. 633 a nasl.) súd zistil, že obžaloba bola podaná 1.10.2013, trestný rozkaz bol vydaný 8.10.2013 a doručený obžalovanému do vlastných rúk 15.10.2013, obžalovaný si podal odpor a súd vo veci rozhodol rozsudkom na hlavnom pojednávaní konanom 13.5.2014. Voči rozsudku si podal obžalovaný odvolanie, ktoré bolo zamietnuté.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť 7.9.2015. Skutok bol právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona. Skutok obžalovaný páchal až do vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku 13.5.2014. Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tento výrok o treste bol neskôr zrušený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom vo veci sp. zn. 1T/190/2012.

Pod bodom 16/ odpisu RT je evidované odsúdenie Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom vo veci sp. zn. 1T/190/2012. Z pripojenej podstatnej časti tohto súdneho spisu (č. l. 478 a nasl.) súd zistil, že obžaloba bola podaná 23.11.2012, trestný rozkaz bol vydaný 26.11.2012 a doručený obžalovanému do vlastných rúk 5.12.2012, obžalovaný si podal odpor a súd vo veci rozhodol rozsudkom na HP konanom 16.4.2015 v prítomnosti obžalovaného. Voči rozsudku si podal obžalovaný odvolanie, ktoré bolo zamietnuté. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 26.11.2015. Skutok bol spáchaný 20.8.2011 a bol právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovanému bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výrokov o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/21/2013, rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/78/2012 a trestného rozkazu Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T/44/2013.

Pod bodom 17/ odpisu RT je evidované odsúdenie Okresným súdom Trenčín vo veci sp. zn. 2T/124/2015. Z pripojenej podstatnej časti tohto súdneho spisu (č. l. 628 a nasl.) súd zistil, že skutok, pre ktorý mu bolo 6.5.2015 vznesené obvinenie, bol spáchaný od 8.12.2014 do 21.1.2015 a bol právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona. Obžaloba pre tento skutok bola na neho podaná 11.9.2015, trestný rozkaz bol vydaný 23.9.2015 a doručený obžalovanému do vlastných rúk 9.10.2015. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 20.10.2015. Pokiaľ ide o výrok o treste, súd obžalovanému uložil trest povinnej práce vo výmere 120 hodín.

Pod bodom 18/ odpisu RT je evidované odsúdenie Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom vo veci sp. zn. 2T/58/2012. Z pripojeného súdneho spisu súd zistil, že skutok, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie 20.2.2012 a doručené 29.2.2012, bol spáchaný 30.8.2011 a bol právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Obžaloba bola podaná na súd 30.3.2012, vo veci nebolo rozhodnuté trestným rozkazom. Súd vo veci vyhlásil prvý odsudzujúci rozsudok na hlavnom pojednávaní konanom 17.6.2016. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 17.6.2016, nakoľko sa strany ihneď po jeho vyhlásení vzdali práva na podanie odvolania. Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovanému bolo upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, lebo trest uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/190/2012 považoval súd na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Pod bodom 19/ odpisu RT je evidované odsúdenie Okresným súdom Trnava vo veci sp. zn. 3T/36/2014. Z pripojenej podstatnej časti tohto súdneho spisu (č. l. 743 a nasl.) súd zistil, že skutok, pre ktorý mu bolo 10.12.2013 vznesené obvinenie, bol spáchaný 20.6.2013 a bol právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Obžaloba pre tento skutok bola na neho podaná 19.3.2014, trestný rozkaz bol vydaný 31.3.2014 a doručený obžalovanému do vlastných rúk 16.4.2014, vo veci bol podaný odpor, rozsudok bol vyhlásený v neprítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní konanom 21.6.2016, obžalovanému bol doručený 13.7.2016. Voči rozsudku si podal obžalovaný odvolanie, ktoré krajský súd zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 24.11.2016. Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovanému bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/153/2013 z 13.5.2014, právoplatným a vykonateľným 7.9.2015.

Pod bodom 20/ odpisu RT je evidované odsúdenie Okresným súdom Prešov vo veci sp. zn. 41T/55/2014. Z pripojenej podstatnej časti tohto súdneho spisu (č. l. 593 a nasl.) súd zistil, že skutok, pre ktorý mu bolo 12.12.2013 vznesené obvinenie, bol spáchaný 8.11.2013 a bol právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona. Obžaloba pre tento skutok bola na neho podaná 15.5.2014, trestný rozkaz nebol vydaný, rozsudok bol vyhlásený v neprítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní konanom 13.3.2015, obžalovanému bol doručený 7.5.2015. Na podklade odvolania obžalovaného bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. V poradí druhý odsudzujúci rozsudok bol vyhlásený 1.6.2016 v neprítomnosti obžalovaného,

doručený obžalovanému bol 23.8.2016. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 8.9.2016. Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovanému bolo upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona a ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona, lebo tresty uložené obžalovanému rozsudkami Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/190/2012 a sp. zn. 1T/153/2013, ako aj trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/124/2015 považoval súd na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočné.

Pod bodom 21/ odpisu RT je evidované odsúdenie Okresným súdom Prešov vo veci sp. zn. 33T/86/2015. Z pripojenej podstatnej časti tohto súdneho spisu (č. l. 593 a nasl.) súd zistil, že skutok, pre ktorý mu bolo 5.1.2015 vznesené obvinenie, bol spáchaný 16.7.2014 a bol právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona. Obžaloba pre tento skutok bola na neho podaná 27.7.2015, trestný rozkaz nebol vydaný, rozsudok bol vyhlásený v prítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní konanom 7.7.2016. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 23.7.2016. Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovanému bolo upustené od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona, lebo tresty uložené obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/190/2012 a sp. zn. 1T/153/2013 považoval súd na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočné.

Pod bodom 22/ odpisu RT je evidované odsúdenie Okresným súdom Bratislava III vo veci sp. zn. 3T/53/2015. Z pripojenej podstatnej časti tohto súdneho spisu (č. l. 580 a nasl.) súd zistil, že skutok, pre ktorý mu bolo 26.8.2014 vznesené obvinenie, bol spáchaný 8.11.2013 a bol právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona. Obžaloba pre tento skutok bola na neho podaná 25.2.2015, rozsudok bol vyhlásený v prítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní konanom 18.5.2017, rozsudok nadobudol právoplatnosť 18.5.2017. Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovanému bolo upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona, lebo trest uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/190/2012 považoval súd na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Pod bodom 23/ odpisu RT je evidované odsúdenie Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom vo veci sp. zn. 2T/196/2013. Z pripojenej podstatnej časti tohto súdneho spisu (č. l. 772 a nasl.) súd zistil, že skutok, pre ktorý mu bolo 2.10.2013 vznesené obvinenie, bol spáchaný 19.9.2013 a bol právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona. Obžaloba pre tento skutok bola na neho podaná 6.12.2013, následne bol vydaný trestný rozkaz 9.12.2013, doručený obžalovanému do vlastných rúk 1.2.2014, vo veci bol podaný odpor. Neskôr došlo k spojeniu vecí aj s ďalšími skutkami spáchanými obžalovaným od apríla 2013 do októbra 2013 a skutok pod bodom 6/ rozsudku bol spáchaný 12.1.2012. Rozsudok bol vyhlásený v prítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní konanom 28.8.2018, rozsudok nadobudol právoplatnosť 13.9.2018. Pokiaľ ide o trest, obžalovanému bolo podľa § 44 Trestného zákona upustené od uloženia súhrnného trestu, lebo trest povinnej práce vo výmere 120 hodín uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/124/2015 z 23.9.2015, právoplatným a vykonateľným 20.10.2015, považoval súd na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný. Zároveň súd u obžalovaného upustil od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona vzhľadom na odsúdenia vo veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/190/2012 a vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/36/2014.

Pod bodom 24/ odpisu RT je evidované odsúdenie Okresným súdom Piešťany vo veci sp. zn. 2T/27/2013. Z pripojeného súdneho spisu súd zistil, že skutok, pre ktorý bola 15.2.2013 na obžalovaného podaná obžaloba, bol spáchaný 13.9.2011 a bol právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona. Trestný rozkaz bol vo veci vydaný 18.2.2013, obžalovanému bol doručený do vlastných rúk 1.3.2013. Vo veci bol podaný odpor prokurátora. Následne súd vo veci rozhodol rozsudkom na hlavnom pojednávaní konanom 3.10.2018 a keďže sa strany po vyhlásení rozsudku vzdali práva na podanie odvolania, rozsudok nadobudol 3.10.2018 právoplatnosť. Pokiaľ ide o trest, obžalovanému bolo podľa § 44 Trestného zákona upustené od uloženia súhrnného trestu, lebo súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/190/2012 zo 16. apríla 2015, právoplatným a vykonateľným 26. novembra 2015, považoval súd na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Pod bodom 25/ odpisu RT je evidované nateraz posledné odsúdenie obžalovaného a to Okresným súdom Žilina vo veci sp. zn. 29T/62/2016. Z pripojenej podstatnej časti tohto súdneho spisu (č. l. 870 a nasl.) súd zistil, že skutok, pre ktorý bola na neho 6.7.2016 podaná obžaloba, bol spáchaný 12.5.2015 a bol právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona.

Trestný rozkaz bol vo veci vydaný 5.2.2019, obžalovanému bol doručený do vlastných rúk 11.2.2019 a právoplatnosť nadobudol 6.3.2019. Pokiaľ ide o trest, obžalovanému bolo podľa § 44 Trestného zákona upustené od uloženia súhrnného trestu, lebo trest uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/124/2015 z 23.9.2015, právoplatným a vykonateľným 20.10.2015, považoval súd na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Z hodnotiacej správy ÚVV Leopoldov vyplýva, že obžalovaný bol 6.12.2015 zo slobody predvedený do ÚVV a ÚVTOS Ilava, že po nástupe do VTOS sa u neho nevyskytli negatívne poznatky. Správanie a vystupovanie, ako aj celková adaptácia na podmienky výkonu trestu prebehla bez problémov. Do Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín (ďalej len "nemocnica") bol eskortovaný 16.08.2016. Disciplinárne potrestaný bol dvakrát, odmenený jedenkrát. V kolektíve odsúdených konflikty nevyhľadáva, svoje emócie sa snaží zvládať a kontrolovať, hygienické zásady dodržiava a poriadok v osobných veciach má na požadovanej úrovni. Zúčastňuje sa prednášok a besied v rámci oddielu, ktoré sú zamerané na rôzne témy, voľný čas trávi prevažne pasívnym spôsobom, zúčastňuje sa na voľnočasových aktivitách v rámci oddielu, ako aj na aktivitách organizovaných v rámci kultúrnoosvetovej činnosti. V ÚVTOS a ÚVV Ilava bol pracovne zaradený na pracovisku Ručné šitie obuvi, kde sa venoval šitiu topánok.

Z dôvodu zdravotných problémov bol z pracoviska vyradený. Po jeho premiestnení do nemocnice bol najskôr pracovne zaradený ako sanitár nemocničného oddelenia, potom bol z organizačných dôvodov preradený na vnútorné pracovisko v kuchyni, kde pracoval ako pomocník. V súčasnosti je zaradený na oddelení F4 ako sanitár. Svoje pracovné povinnosti si plní na požadovanej úrovni, zásady bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci pozná a dodržiava ich. Okrem svojich pracovných povinností sa pravidelne zúčastňuje aj činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, ktoré sú zamerané na čistotu a upravenosť priestorov v oddiele domácej réžie. Počas výkonu trestu udržiava pravidelný kontakt prevažne s manželkou Y., primárnou rodinou a to všetkými dostupnými formami sociálneho kontaktu. Ich vzájomný vzťah je na dobrej úrovni, podporujú sa. Manželka je mu vo výkone trestu veľkou psychickou oporou.

Z pripojeného skráteného výpisu klienta vyplynulo, že obžalovaný od 6.12.2015 do 6.12.2018 vykonával trest vo veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/190/2012 a od 6.12.2018 vykonáva trest vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/36/2014 s predpokladaným koncom trestu 6.6.2021. Tieto skutočnosti vyplynuli aj z lustrácie ZVJS.

V registri priestupkov MV SR má obžalovaný evidovaný jeden priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov spáchaný v roku 2014, za ktorý mu bola uložená pokuta 60 eur.

Z lustrácií STA a súdy vyplynulo, že sa proti obžalovanému iné trestné stíhanie nevedie.

V spise na č. I. 765 je založená obžaloba, ktorú na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom podal 10.4.2018 prokurátor. Obžalovaný je stíhaný za majetkovú trestnú činnosť. Vec je vedená pod sp. zn. 2T/54/2018, dosiaľ vo veci rozhodnuté nebolo.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplynulo, že obžalovaný je od mája 2017 vedený ako zamestnanec ÚVTOS. Predtým evidovaný nebol.

K právnej kvalifikácii skutku

Podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a spôsobí ním značnú škodu,
- b) z osobitného motívu,
- c) závažnejším spôsobom konania, alebo
- d) na chránenej osobe.

Podľa § 138 písmeno j) Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách.

Podľa § 127 odsek 12 Trestného zákona, viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej tri osoby.

Podľa § 122 odsek 10 Trestného zákona, za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Objektom trestného činu podvodu je predovšetkým vlastnícke právo alebo práva súvisiace s držbou veci. Objektívna stránka spočíva v konaní páchatel'a, ktorý na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo

využije niečí omyl a spôsobí na cudzom majetku malú škodu. Pri podvode sa poškodenému neodníma vec proti jeho vôli, ako je to pri krádeži, ale poškodený vec sám dobrovoľne páchatel'ovi dá alebo dovoľá aby si ju vzal. Protiprávnosť konania páchatel'a spočíva v tom, že toto odovzdanie veci je zapríčinené buď páchatel'ovou aktívnou činnosťou spočívajúcou v uvedení poškodeného do omylu, alebo nečinnosťou, ktorá spočíva vo využití omylu inej osoby. Majetkom sa rozumejú všetky majetkové hodnoty, ktoré tvoria nielen

veci, ale i pohľadávky, iné práva, peniaze a iné oceníteľné hodnoty. Cudzím majetkom sa rozumie majetok, ktorý nepatrí páchatel'ovi alebo nepatrí výlučne len jemu. Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo nejakej inej osoby či už rozšírením majetku, alebo ušetrením nákladov, ktoré by ináč boli z majetku páchatel'a alebo inej osoby vynaložené. Ide tu o neoprávnené obohatenie. Obohatenie sa nemusí rovnať spôsobenej škode. Podľa § 451 OZ je "obohatením" aj majetkový prospech získaný plnením

bez právneho dôvodu. Ak ide o peňažné plnenie ich poukázaním na účet prostredníctvom peňažného ústavu, je "plnením" v súlade s ustanovením § 567 ods. 2 OZ okamih, keď bola suma poukázaná poškodenou organizáciou na účet obvineného, a nie až fyzický výber tohto plnenia obvineným (k tomu porovnaj ZSP 66/2002-II.). Seba alebo iného znamená, že pri podvode sa nemusí obohatiť výlučne páchatel', ale aj iné osoby. Zákonný znak "obohatenie iného" je naplnený aj obohatením bližšie neurčenej osoby alebo skupiny osôb (k tomu porovnaj R 18/1991), ako aj právnickej osoby. Pri trestnom čine podvodu páchatel'

tohto trestného činu, t. j. ten, kto uvedie do omylu alebo využije omyl, nemusí byť totožný s obohatenou osobou. Z alternatívnej dikcie "na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí" vyplýva, že môže ísť o osobu rozdielnu od páchatel'a, rovnako tak osoba uvedená do omylu môže byť rozdielna od poškodeného (k tomu porovnaj ZSP 2612007-II.). Uvedenie do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Uvedenie do omylu môže byť spôsobené nielen konaním, ale aj opomenutím konania alebo aj konkludentným činom. Pri skutkovej podstate podvodu sa nevyžaduje, aby osoba, ktorá bola uvedená do omylu, bola totožná s poškodenou osobou (k tomu

porovnaj R 352/1921, ZSP 2612007-11.). Využitie omylu spočíva v tom, že páchatel' sám k vyvolaniu omylu neprispieva, ale po zistení omylu iného a v príčinnom vzťahu k nemu tak koná, aby na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil. Trestný čin podvodu je dokonaný obohatením sa páchatel'a alebo iného. Medzi omylom podvádzanej osoby a obohatením sa musí byť príčinná súvislosť (cit. Burda, E., Čentěš, J., Kolesár, J., Záhora, J. a kol. Trestný zákon. Osobitná časť. Komentár. II. Diel. 1. Vydanie. Praha: C.H.Beck, 2011, 523 strana a nasl.).

Subjekt je všeobecný, páchatel'om môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba. Subjektívna stránka vyžaduje úmyselné zavinenie.

V kontexte tohto stručného právneho rozboru je zrejmé, že skutky uvedené v skutkovej vete výroku o vine rozsudku napĺňajú všetky zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu podvodu spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20,

§ 221 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, lebo obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, t. j. škodu presahujúcu 266 eur.

Pokiaľ ide o naplnenie kvalifikačného znaku podľa § 221 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, teda spáchanie činu na viacerých osobách, tak tento znak bol naplnený tým, že obžalovaný spáchal tento pokračovací trestný čin spolu na 6 osobách, pričom čin je spáchaný na viacerých osobách, ak je spáchaný na najmenej troch osobách.

Že ide o pokračovací trestný čin, ako to má na mysli ust. § 122 odsek 10 Trestného zákona, je zrejmé z toho, že v páchaní tohto trestného činu pokračoval od prvého útoku 19.12.2012 formou ďalších 5 čiastkových útokov, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obvinenie za všetky tieto skutky bolo obžalovanému vznesené až po poslednom čiastkovom útoku, ktorý spáchal 27.12.2012. Všetky skutky spája objektívna súvislosť v čase (minimálny časový odstup), v spôsobe ich páchania (rovnaký

modus operandi) a v rovnakom predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer obžalovaného spáchať uvedený trestný čin.

Súd konanie obžalovaného vyhodnotil ako konanie v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujmy chránené Trestným zákonom. Obžalovaný konal evidentne so zisťným motívom.

K výroku o treste

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pokiaľ ide o výrok o treste, na úvod treba uviesť, že súd podrobne skúmal, či za súdený trestný čin bolo potrebné ukladať samostatný, spoločný alebo súhrnný trest.

Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin pričom prejednávaný trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom za, ktorý už bol odsúdený.

Viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a (bez ohľadu na to, či sa odsudzujúci rozsudok týkal niektorého z týchto trestných činov alebo trestného činu spáchaného ešte skôr, mimo okruhu týchto skúmaných trestných činov), a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihliadať. Z tejto definície vyplýva, že okamih vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu.

Podľa ust. § 43 /ďalší trest/ Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať

najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane. Aktuálne súdené skutky boli spáchané v období od 19.12.2012 do 27.12.2012. Obžalovanému bol v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/190/2012 doručený trestný rozkaz (s účinkami vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku) dňa 5.12.2012.

Skutky spáchané po 5.12.2012 tak tvoria tzv. nepriamu recidívu k trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/190/2012, čo vylučuje ukladanie súhrnného trestu k vyššie uvedenému odsúdeniu, ako sa domáhala obhajoba.

Rovnako všetky trestné činy spáchané obžalovaným pred týmto dátumom nemôžu tvoriť zbiehajúcu sa trestnú činnosť, lebo súbeh trestnej činnosti bol doručením trestného rozkazu 5.12.2012 prerušený.

Zároveň je potrebné uviesť, že v trestnej veci Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/21/2013 bol obžalovanému doručený trestný rozkaz do vlastných rúk (s účinkami vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku) dňa 15.2.2013. Preto ani trestné činy spáchané obžalovaným po 15.2.2013 rovnako nemôžu tvoriť zbiehajúcu sa trestnú činnosť s aktuálne súdenou trestnou činnosťou.

Z vyššie uvedeného potom explicitne vyplýva, že obžalovanému bolo treba za súdené skutky ukladať samostatný trest, lebo v období od 5.12.2012 do 15.2.2013 nespáchal žiadne iné trestné činy, za ktoré by bol právoplatne odsúdený.

Pri následnom určovaní druhu a výmery tohto samostatného trestu súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Pri výmere trestu súd taktiež obligatórne (povinne) prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

V prípade obžalovaného súd zistil dve poľahčujúce okolnosti, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona) a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písmeno n) Trestného zákona).

V konečnom súčte tak u obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi (2:1), preto v súlade s ust. § 38 odsek 3 Trestného zákona došlo k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, teda súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v rozpätí trestnej sadzby od 3 rokov do 7 rokov a 8 mesiacov (tzv. modifikovaná trestná sadzba).

Podľa § 39 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona, súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 odsek 4 Trestného zákona, v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 odsek 1 písmeno b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Analogia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Uvedené právne vety vyplývajú zo Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, publikované pod por. č. 44 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017.

Z odôvodnenia predmetného stanoviska ďalej vyplýva, že dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obvinenému (obžalovanému) vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť (v prípade neschválenia dohody súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní), v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 odsek 5 a odsek 8 Trestného poriadku. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne (navyše, keďže tu ide o príslušnú časť rozhodnutia súdu prvého stupňa, dovolanie môže podať len minister spravodlivosti - k tomu pozri R 12/2017). Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia (preto sa tretia právna veta zmiňuje o medzere v zákone). Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu.

Súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade sú splnené všetky zákonné podmienky pre ukladanie trestu s použitím ust. § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 per analogiam Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu od počiatku priznával, jeho spáchanie úprimne oľutoval a v konaní pred súdom realizoval vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal. Obžalovaný tak svojim prístupom nielen v prípravnom konaní, ale aj v konaní pred súdom aktívne napomáhal k plynulému a rýchlemu ukončeniu tejto trestnej veci a na dĺžke konania tak nenesie žiadnu vinu. Vzhľadom na tento jeho prístup by bolo neprimerane prísne, ak by mu súd ukladal trest odňatia slobody čo i len na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby troch rokov, preto mu s použitím vyššie cit. ust. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dva roky.

Súd okrem toho prihliadol aj na časový odstup, ktorý uplynul od spáchania trestnej činnosti po vyhlásenie rozsudku, ako aj na dĺžku trestu odňatia slobody, ktorý má ešte pred sebou, keď vo výkone trestu je nepretržite od 6.12.2015 doposiaľ s tým, že zatiaľ má predpokladaný koniec trestu (tzv. pevný výstup) 6.6.2021 (mimo aktuálne ukladaného trestu). Tiež prihliadol na to, že je z výkonu trestu odňatia slobody hodnotený v celku pozitívne.

Má stabilné rodinné zázemie, má manželku, ktorá ho počas výkonu trestu odňatia slobody podporuje, preto má obžalovaný všetky predpoklady na to, aby sa po výkone trestu odňatia slobody zaradil do spoločnosti.

Takto uložený trest je podľa názoru súdu dostatočný a spravodlivý, zodpovedajúci potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie, ktorý zároveň bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon.

Obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin (krádež a iné) vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7T/42/2007, ktorý trest vykonal 26.1.2011, preto ho súd na výkon tohto trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia.

K argumentom obhajoby

Pokiaľ sa obhajoba domáhala uloženia súhrnného trestu, tento nebolo možné uložiť z dôvodov rozvedených vyššie v texte rozsudku.

Pokiaľ sa obhajoba domáhala alternatívne upustenia do uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Trestného zákona, tomuto rovnako nebolo možné vyhovieť. Pozornosti súdu neušlo, že viackrát bolo voči obžalovanému postupované týmito spôsobmi, ale išlo o skutky menšej závažnosti (prečiny). Aktuálne je súdený za zločin, jeho konanie preto nemožno v žiadnom prípade bagatelizovať. Samotná závažnosť konania je vyjadrená trestnou sadzbou, ktorá je v rozpätí 3 roky až 10 rokov trestu odňatia slobody, pričom za takto prísny trestný čin v ostatnom období súdený nebol.

Obžalovaný je tiež recidivista majetkovej trestnej činnosti, opakovane bol za ňu aj vo výkone trestu odňatia slobody. Súdených skutkov sa dopustil napriek tomu, že mu boli priebežne vznášané obvinenia resp. doručované súdne rozhodnutia za inú jeho trestnú činnosť a z prehľadu jeho odsúdení je zrejmé, že trestnú činnosť páchal de facto do času, kým nenastúpil výkon trestu odňatia slobody.

Za daného stavu by nebolo aplikačne správne a evidentne by neplnilo účel trestu z hľadiska individuálnej a ani generálnej prevencie, ak by súd od ďalšieho trestu obžalovanému upustil.

K náhrade škody

S týmto trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie (konanie o náhrade škody), v ktorom sa rozhoduje len o takých nárokoch na náhradu škody, ktoré boli uplatnené riadne a včas. Riadne znamená, že boli uplatnené čo do dôvodu a výšky a včas znamená, že boli uplatnené najneskôr do skončenia vyšetrovania resp. skráteného vyšetrovania. Len o takýchto nárokoch súd rozhoduje v meritórnom rozhodnutí.

Podľa § 261 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku, ak obžalovaný uznal základ aj výšku škody poškodeným včas a riadne uplatneného nároku na náhradu škody, vykoná sa ďalšie dokazovanie o výške škody iba výnimočne, najmä ak sú o nej dôvodné pochybnosti alebo je to potrebné pre záver o právnom posúdení skutku.

Obžalovanému súd uložil povinnosť poškodeným nahradiť škodu spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku, pretože obžalovaný riadne uplatnené nároky poškodených uznal čo do dôvodu (základu) a výšky, pričom súd nemal o uplatnených nárokoch žiadne pochybnosti. Rovnako nebolo sporné resp. obžalovaný netvrdil, že by z uplatnených nárokov do vyhlásenia rozsudku niečo už zaplatil.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhodovať o ňom bude Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne (trojmo) podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného,
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech,
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech,
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli,
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.